

Galeries de Barcelona Inauguracions recents

Hiro Matsouka fotografia la poesia del món visible

Kervinen exposa paisatges dibuixats amb or sobre marbre

JUAN BUFILL
Barcelona

El fotògraf japonès Hiro Matsouka presenta una àmplia mostra de la seva obra a la galeria Esther Montoriol, sota el títol *Poetry* (Poesia). L'exposició s'obre amb una citació d'Oscar Wilde, extreta d'*El retrat de Dorian Gray*: "El veritable misteri del món és el que és visible, no el que és invisible".

Matsouka proposa un desenvolupament fotogràfic d'aquesta idea de Wilde. Ja en la primera fotografia hi trobem tot el que configura la seva visió i el seu estil: la imatge ambigua, fragmentada, feta lliscar cap a la irrealitat, semblant a un collage de reflexos. No són reflexos naturals, sinó arquitectònics, urbans. I no són imatges manipulades mitjançant fotomuntatge ni per mitjans digitals. Aquestes obres exploren amb precisió la qualitat ambigua i espectral que pot tenir la imatge fotogràfica i desmenteixen aquesta noció reductora de la fotografia entesa com a mitjà per documentar certes coses. De fet, ja les primeres fotografies de Niépce, fetes fa gairebé dos segles, tenien un aspecte espectral, tot i representar objectes sòlids, com unes teulades d'unes cases o una taula d'un menjador. I al llarg de la seva història la fotografia mai no s'ha després d'aquesta qualitat potencialment espectral, d'aquesta possibilitat de l'indici ambigu, la il·lusió òptica i l'aparició o la presència misteriosa.

Algunes d'aquestes fotografies són trompe-l'oeils o miratges aconseguits mitjançant una combinació de diferents classes d'imatges: no només fotos d'objectes, persones i llocs reals, sinó també d'imatges reproduïdes –com ara fotos publicitàries– i d'imatges distorsionades i re-

flectides en vidres, que de vegades funcionen alhora com a finestra i com a mirall. A aquestes imatges s'hi associen ombres, llums i textures fotogràfiques. I la reducció al blanc i negre, amb els seus grisos intermedis, contribueix a una indefinició visual que tendeix a l'obertura poètica.

En aquestes composicions es produeix una certa dissolució de la realitat visible, que significa també una expressió de sensacions subjectives. De vegades, podrien semblar composicions agitadaes, però no ho són, com tampoc no són vaguetats les idees que representen. Al contrari, Hiro Matsouka desenvolupa conscientment diferents reflexi-

regen amb elements materials i fenòmens derivats de la llum o de la seva absència. Llavors el món conegut, afectat per canvis de perspectiva, il·luminació i enfocament, es torna del tot irreconeixible. I es produeix la paradoxa de la modernitat: les imatges reproduïdes apareixen nítides i al seu costat les figures del món real perden entitat i es dilueixen. *Galeria Esther Montoriol. Diputació, 339. Fins al 20 de maig.*

Elena Kervinen. Aquesta artista finlandesa establerta a Catalunya continua desenvolupant una obra diferent i suggestiva, realitzada a partir d'una visió

personal i mitjançant tècniques inusuals. Els paisatges que dibuixa amb punta d'or sobre marbre o amb diferents llapis sobre marbre o paper representen muntanyes, horitzons, cels oberts i altres formes que remetent a altres modes de visió, en escales allunyades del que entenem com a realista. Les visions de Kervinen són afinades, enllacen amb el millor romanticisme –el de

Cafè BCN, 2005, fotografia de Hiro Matsouka

la poesia de Novalis-, i a més l'actualitzen. És notable la seva manera d'integrar les sensacions i sentiments derivades de la mirada humana amb les visions descobridores que permeten la intuïció poètica –pionera–, l'especulació metafísica i les troballes científiques, que solen confirmar que l'univers intuït per alguns poetes i místics és plenament real. *El Quadern Robat. Còrsega, 267. Fins al 14 de maig.*

ons i variacions, i un dels seus temes principals és la confusió entre realitat i irrealitat, el món i la seva representació mitjançant imatges. Tal com també passa en algunes fotografies nocturnes de Manel Esclusa –per exemple les que exposa aquesta primavera a la mostra *Pell i ombra*– les imatges més quotidianes, com les de la publicitat, es converteixen en fantasmagòriques quan es bar-